

■ Ahmet Urfalı

Söz

Semada dolanan alıcı kuştı
Çıktığım yolların başı yokuştı
Hayatın karanlık dağında kaldım

Mevsimler değişti aldan karadan
Çekilmedi gitti çile aradan
Yenik bir hüsrânın bağında kaldım

Ufkuma gerildi korkunç bir cadı
Mutluluk kalmadı silindi adı
Vefasız zamanın çağında kaldım

Sevda ikliminde taşım çağladım
Ümit durağında durdum ağladım
Kurulmuş tuzağın ağında kaldım

Aşkın kervanında duyduğum seste
Bağlıyım sözüme en son nefeste
Emrah'ın Kerem'in sağında kaldım